

Tư nhân của một nông dân

Tác Giả: Tu Tran

Thứ Sáu, 08 Tháng 1 Năm 2010 21:21

Tôi là một nông dân. Tôi tận hào với những gì mình làm ra, nó nuôi sống gia đình tôi,

dù còn rất chật vật, và góp một chút số tiền nhỏ nhoi cho xã hội.

Rất nhiều lần tôi đã tự hỏi: Tại sao nông dân Mỹ chỉ chiếm 2% dân số, nhưng số tiền họ làm ra để nuôi công nhân và còn đóng thuế khổng lồ, để sống nông dân Mỹ sung túc; trong khi Việt Nam với hơn 90% dân số là nông dân, thì nông dân Việt Nam lại rất vất vả với nghề nghiệp của mình?

Tôi cho rằng hiện nay ở Việt Nam, nghề nông dù được nhà nước và các phòng ng tỉn truy n thông đ cao, nhưng thực tế cho thấy đó là cái nghề mệt h ng. Vì sao?

Xin thưa rằng vì ở Việt nam hiện nay, hầu hết nông dân thất h c, họ không biết đ nh h ng cho nghề nghiệp, không biết nên trồng cây gì, nên nuôi con gì và nên làm nh th nào cho có hi u qu . Họ cũng là thành ph n b bóc lột nhiều nhất và chính nhà nước là ng i bóc lột họ th m t nh t.

Tư nhân cần hỗ trợ nông dân

Tác Giả: Tu Tran

Thứ Sáu, 08 Tháng 1 Năm 2010 21:21

Này nhé: Các Công ty nông nghiệp miền Bắc và miền Nam đều có doanh thu trên 2.000 tỷ trong khi các Công ty đó không làm ra một hạt lúa nào và cũng không hề có một hành động nào để giúp đỡ nông dân.

Khi giá cà phê xuống chỉ còn 4.000/kg, dân tình điều kiện, thì nhà nước vẫn thờn nhớn, thậm chí trách nhiệm của nông dân – ai biết trả giá cho cái!

Giá dầu tăng, giá phân tăng, phân bón giá tràn lan... Dân kêu thì cũng chẳng nghe thấy gì: cái này là tình hình chung... Rồi xong. Hu! Thậm chí còn có ý định phân nông dân nếu phát hiện nông dân... xài phân bón giá!

Bò sữa đắt, heo gà đắt... ai chịu? Nông dân chịu.

Nghe ta báo bạn cùng sinh học. Nông dân không sống được với đất thì họ phải phá rừng, lúc đầu phá ít, sau phá nhiều, phá rồi thành quen. Không tham gia phá rừng thì phải chuyển nghề. Đâu có ai tham gia bao nhiêu phần trăm nông dân “chuyển nghề” bán vé số, mua vé chai, đi xách lô, đi làm mướn, làm công nhân... để mưu sinh?

Đất đai miền Trung và miền Bắc khô cằn, thời tiết khắc nghiệt, diện tích ít, người đông, nên đa số nông dân rất khó khăn. Miền Tây và miền Đông có đất đai, nhưng người ít thu nhập. Người địa chủ có nhiều đất, nhiều vốn, nhiều “chất xám” thì còn phát triển và làm giàu. Còn phần đông còn lại vẫn phải chịu đói khổ.

Nhưng ai là “địa chủ”? Ai là người nắm trong tay dăm vài chục triệu cao su? Ai có hàng chục hecta cà phê? Ai có hàng trăm địa tô? Rồi bỏ phá nát. Ai đứng đầu sau? Ai có hàng đoàn xe chở gạo? Ai có các chủ ngân hàng? Xin thưa đó là “mỹ nhân”.

Nhân đây tôi xin bàn về cái gọi là “chúng phá rừng” của “mỹ nhân”.

Có một lực lượng hùng hậu, Ban này Ban kia, Bộ này Bộ nọ mà năm nào số diện tích rừng mất

